پنج شنبه، ۱۰ آبان ۱۴۰۳ • ۲۷ ربیع الثانی ۱۴۴۶
شماره ۲۱۶۲۲ • ۳۱ اکتبر ۲۰۲۴

	مشهد	تهران
اذان ظهر:	۱۱:۱۵	۱۱:۴۸
غروب آفتاب:	۱۶:۳۶	۱۷:۱۰
اذان مغرب:	۱۶:۵۵	۱۷:۲۹
نیمه شب:	۲۲:۳۳	۲۳:۰۶
اذان صبح فردا:	۰۴:۲۹	۰۵:۰۲
طلوع آفتاب فردا:	۰۵:۵۵	۰۶:۲۷

امام موسی کاظم(ع) می فرمایند:

ما مِن شَی ءٍ تَراهُ عَیناكَ إلّا و فیهِ مَوعِظَةٌ.

در هر آن‌چه که چشمان شما مشاهده می‌کند، موعظه و پندی نهفته است.

[بحارالانوار، جلد ۷۸، صفحه ۳۱۹]

روزنامه خراسان رتبه ۵ نشریات کشوری
صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری خراسان
مدیرعامل و مدیر مسئول: حسین سعیدی
سردبیر: حامد رحیم پور
دفترمرکزی: مشهد، بلوارشهید صادقی(سازمان آب)
کدپستی: ۹۱۸۵۸۹۵۹۷۱
تلفن: ۳۷۰۰۹۰۰۰ ۰۵۱
نمابردبیرخانه: ۳۷۶۲۴۳۹۵ ۰۵۱
پذیرش آگهی: ۳۷۰۱۰ ۰۵۱

روابط‌عمومی: ۳۷۰۰۹۱۱۱ ۰۵۱
پیامک: ۲۰۰۰۰۹۹۹
نمابرجوابیه‌ها: ۳۷۶۵۷۷۷۲ ۰۵۱
نمابرآگهی‌ها: ۳۷۶۱۲۰۳۵ ۰۵۱
تلفن امورمشترکین: ۳۷۰۰۹۷۷۷ ۰۵۱
دفتر تهران: خیابان توانیر، خیابان نظامی گنجوی کوچه ناردان، پلاک ۲۳
تلفن و فاکس دفتر تهران: ۸۸۸۷۱۳۰۹ ۰۲۱

www.khorasanonlin.ir
e-mail:info@khorasannews.com
آیین‌نامه اخلاق حرفه‌ای روزنامه خراسان را در سایت بخوانید

سامانه ثبت آگهی آنلاین خراسان:
www.**khorasanet**.ir

چاپ‌مشهد: شهرچاپ‌خراسان | **چاپ‌تهران:** چاپخانه جام جم برتر برنا

روزنامه صبح ایران
خراسان
WWW.KHORASANONLIN.IR

24112007024200001

تازه های مطبوعات

کیهان-ما در حالی که با خصومت صددرصدی و فزاینده آمریکا و اروپا در ادوار مختلف روبه‌رو بوده‌ایم، توانستیم شراکت‌های اقتصادی و سیاسی با کشورهایی مانند چین و روسیه برقرار کنیم و از فشارهای غرب بکاهیم. در عین حال، هرگز برای امنیت و اقتدار خود، به امید هیچ کشوری ننشستیم و توانستیم موفقیت‌های بزرگی از جمله در حوزه دفاعی و نظامی به دست آوریم که حیرت شرق و غرب را برانگیخته است.

اعتماد-عباس عبدی نوشت: نقش پروتکل‌های ذهنی و به غایت نادرست که در چند دهه اخیر و به مرور شکل گرفته، در رسیدن به وضعیت کنونی جامعه ایران بسیار پررنگ است. یکی از پروتکل‌هایی که از چند دهه پیش کم کم شکل گرفت و گسترش یافت، امتیاز دادن به برخی افراد تحت عناوین دفاع از ارزش‌ها و انقلاب بود. علت سقوط اعتبار حرفه‌ای نهادهایی که تابع گزینش‌های غیرحرفه‌ای هستند، این است که با گذشت زمان، هم موضوعات و گستره موضوعات گزینشی و امتیازدادن‌های تبعیض‌آمیز بیشتر شده و هم عمق آن‌ها افزایش یافته است.

دنیای اقتصاد-آن چه ممکن است از نگاه وزیر ارتباطات و دولت متبوعش مغفول مانده باشد و از قضا مخاطرات بیشتری هم دارد، ناامیدی از رفع فیلترینگ و به دنبال آن بی‌اعتمادی جامعه است که در سایه تداوم محدودیت‌ها و عدم شفافیت، دیواری بلند میان مردم و دولت می‌کشد و در نهایت چیزی جز زوال تدریجی سرمایه اجتماعی به همراه نخواهد داشت.

هم میهن -در مورد لایحه بودجه هر سال به صورت کلیشه‌ای و آیینی ردیف‌های درآمدی و هزینه‌ای ارائه می‌شود، نمایندگان هم به فراخور چیزی را کم یا زیاد می‌کنند و آخرش هم هیچ تحولی را شاهد نخواهیم بود. چرا؟ چون نمی‌خواهیم که ابتدا شناختی کلی از موضوع ارائه دهیم و بعد در ذیل آن تحلیل و شناخت کلی، ببینیم مسئله و راه‌حل آن چیست.

فرهیختگان-۸۰ درصد از درآمد نفتی دولت صرف واردات سوخت می‌شود! حال سؤال اصلی این جاست که راهکار پزشکیان برای رفع ناترازی بنزین و همچنین توزیع عادلانه یارانه آن چه می‌تواند باشد؟ به نظر می‌رسد دولت می‌تواند معضل فعلی بنزین را در قالب دو سناریو طراحی و اجرا کند تا هم مقداری از مشکلات فعلی ناترازی بنزین کاسته شود و هم فشار اقتصادی به مردم وارد نشود.

انعکاس

چندثانیه خبر داد: سعید جلیلی که حضورش در مجلس خبرساز شده بود، نوشت: در جلسه «بررسی کلیات لایحه برنامه بودجه ۱۴۰۴» کمیسیون اصل نود مجلس شورای اسلامی: لایحه بودجه ۱۴۰۴ به‌عنوان اولین برش از برنامه ۵ ساله هفتم دارای اهمیت بالایی است؛ موفقیت دولت با رشد ۸ درصد محقق می‌شود؛ نه با ۵/۳ درصد...

دیده بان ایران نوشت: دریادار سیاری گفت: آسمان عراق ۲۵ شبانه‌روز در اختیار اسرائیل و حامیان آن بود و منتظر فرصت برای حمله به ایران بودند. دشمن نزدیک به ۱۰۰ کیلومتر دورتر از مرزهای ایران موشک بالستیک به سمت ایران پرتاب کرد. تعداد زیادی از موشک‌ها توسط نیروهای پدافندی ایران زده شد.

الف خبر داد: نمایندگان مجلس با ۱۵۶ رای موافق در مقابل ۶۹ رای مخالف و ۵ رای ممتنع با استعفای عبدالکریم حسین‌زاده از نمایندگی مجلس جهت فعالیت او به عنوان معاون توسعه روستایی و مناطق محروم رئیس جمهوری موافقت کردند.

اعتماد آنلاین نوشت: سخنگوی دولت پس از جلسه هیئت دولت گفت: زنان به عنوان نیمی از جامعه حق دارند از خیلی از موضوعات اجتماعی از جمله رفتن به استادیوم برخوردار باشند و این حق طبیعی آن‌هاست. موتورسواری بانوان نیز در همین راستاست. موضوعات اجتماعی معمولا در کشور ما حل می‌شوند ولی زمان بر هستند.

نگاهی به شخصیت و عملکرد یکی از اصلی‌ترین مغزهای متفکر نظامی ایران، سردار سرلشکر محمد باقری

آقای خاص نیروهای مسلح

جعفر یوسفی
Political@khorasannews.com

سردار سرلشکر محمد باقری، رئیس ستاد کل نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران، به‌رغم نبوغ نظامی و استراتژیک خود، سال‌ها در سایه شهرت برادر شهیدش، حسن باقری قرار داشت. حسن باقری، یکی از بزرگ‌ترین نوابغ نظامی ایران در دوران دفاع مقدس بود که با استراتژی‌های درخشان خود توانست نقش تعیین کننده‌ای در جنگ تحمیلی ایفا کند. این شهرت فوق‌العاده، باعث شد که سردار محمد باقری کمتر در مرکز توجه قرار گیرد و بسیاری از شایستگی‌ها و دستاوردهای او در سال‌های اولیه کمتر دیده شود اما با گذشت زمان و به‌ویژه در سال‌های اخیر، سردار محمد باقری با تکیه بر توانمندی‌های منحصربه‌فرد خود در عرصه‌های نظامی و استراتژیک، به رغم علاقه شخصی خودش به رسانه‌ای نشدن اما به‌تدریج از سایه برادرش بیرون آمد و امروز به عنوان یکی از اصلی‌ترین مغزهای متفکر نظامی ایران شناخته می‌شود. در حالی که حسن باقری به‌عنوان یک نابغه عملیاتی شناخته می‌شود، سردار محمد باقری با تحلیل‌های استراتژیک، تصمیمات حیاتی و مدیریتی آرام و مقتدرانه، نشان داده که او نیز وارثی شایسته از نبوغ نظامی خانواده باقری است. او به‌عنوان رئیس ستاد کل نیروهای مسلح ایران، توانسته است با تلفیق تجربه‌های گسترده خود طی چهار دهه گذشته با تاکتیک‌ها و استراتژی‌های مدرن نظامی، نقشی حیاتی در حفظ امنیت و تقویت جایگاه دفاعی کشور ایفا کند. باقری نه تنها یک نظامی کارکشته است، بلکه به عنوان یک استراتژیست برجسته و دقیق شناخته می‌شود که از اصول کلاسیک نظامی گری فاصله گرفته و رویکردی کاملاً نوآورانه در مواجهه با تهدیدات منطقه‌ای و جهانی اتخاذ کرده است.

تجربه ۴۰ ساله در قلب میدان نبرد

محمد باقری در دهه ۳۰ شمسی در تهران به دنیا آمد و دوران جوانی او در دهه ۶۰ همزمان با وقوع یکی از طولانی‌ترین و پرهزینه‌ترین جنگ‌های قرن بیستم، یعنی جنگ ایران و عراق بود. او به سرعت در صفوف سپاه پاسداران انقلاب اسلامی جایگاه خود را پیدا کرد و از همان ابتدا با نشان دادن نبوغ تاکتیکی و جسارت بی‌نظیر در عملیات‌های میدانی، توانست توجه مقامات بالادستی را به خود جلب کند. وی دارای مدرک دکتری جغرافیای سیاسی و ژئوپلیتیک از دانشگاه تربیت مدرس و عضو هیئت علمی دانشگاه دفاع ملی با مرتبه استاد تمامی است. باقری پس از پایان جنگ، به‌عنوان یکی از معماران استراتژی‌های نظامی ایران در دوران پساجنگ به کار خود ادامه داد. محمد باقری در سال ۱۳۸۷، در رده سرلشکری از فرمانده کل قوا دریافت کرد و از معدود فرماندهان نظامی ایرانی است که پیش از رسیدن به فرماندهی کل سپاه، فرماندهی کل ارتش یا ریاست ستاد کل نیروهای مسلح، به درجه سرلشکری ارتقا یافت. در سال‌های اخیر او با درک عمیق از تهدیدات منطقه‌ای و جهانی، نقشی کلیدی در توسعه دکترین دفاعی کشور ایفا کرد که به وضوح در دکترین‌های نظامی مدرن ایران منعکس می‌شود. این دکترین‌ها نه تنها بر اصول سنتی جنگ متکی هستند، بلکه از استراتژی‌های جنگ‌های نامتقارن و روش‌های نوین نظامی بهره می‌برند.

نقش محوری در عملیات‌های «وعده صادق»

اما شاید یکی از مهم‌ترین نقش‌آفرینی‌های سردار باقری در سال‌های اخیر، مشارکت او در عملیات «وعده صادق ۱ و ۲» باشد؛ عملیات‌هایی که به عنوان نقطه عطفی در مقابله با تهدیدات خارجی و منطقه‌ای ایران به حساب می‌آید و ایران برای اولین بار علیه سرزمین‌های اشغالی در فلسطین عملیات انجام داد. این عملیات که به نوعی پاسخی به اقدامات نظامی رژیم صهیونیستی ایران بود، با مدیریت و راهنمایی دقیق باقری و استفاده از تحلیل‌های استراتژیک او، موفق شد اهداف تعیین‌شده را با دقت بی‌نظیری محقق کند. عملکرد بی‌نقص نیروهای نظامی ایران در این عملیات که با ترکیبی از تاکتیک‌های کلاسیک و مدرن نظامی اجرا شد، به وضوح نشان‌دهنده توانایی بالای باقری در هماهنگی و هدایت نیروهای نظامی در شرایط بحرانی و پیچیده بود. این عملیات نه تنها به لحاظ نظامی، بلکه از نظر سیاسی نیز اهمیت زیادی داشت. در شرایطی که منطقه خاورمیانه با بحران‌های گوناگونی دست و پنجه نرم می‌کرد، توانایی ایران در پاسخگویی به تهدیدات و دفاع از منافع خود به صورت قاطعانه، پیام روشنی به دشمنان و متحدان رژیم صهیونیستی ارسال کرد. حضور باقری بعد از اجرای عملیات صادق ۲ مقابل دوربین به خوبی نشان داد که چگونه با دیسیپلین و مدیریت دقیق می‌توان به نتایج مطلوب رسید و با توضیحات دقیقش مثل یک سیاستمدار کارکشته هم از اصول انسانی در جنگ پاسداری کرد و هم نشان داد که رسانه را می‌فهمد و می‌داند چگونه باید از ظرفیت آن استفاده کند. با بررسی سبک مواجهه باقری با رسانه این طور برداشت می‌شود که «کم گویی و گزیده گویی» راهبرد اصلی او در استفاده از رسانه است. آرامش و اطمینان خاص باقری در زمان مصاحبه همیشه مورد توجه اهل فن قرار گرفته است.

شخصیت کاریزماتیک و نظام‌مند یک فرمانده

یکی از ویژگی‌های بارز سردار سرلشکر محمد باقری، ترکیب شخصیت کاریزماتیک و انضباط قوی اوست. رعایت دقیق اصول دیسیپلین نظامی و حتی آمادگی جسمی از دیگر جنبه‌های برجسته شخصیتی اوست. باقری با پایبندی به قوانین سخت‌گیرانه و استانداردهای بالای نظامی، همواره تلاش کرده تصویر مقتدرانه از نیروهای نظامی ایران به دنیا مخابره کند و در این امر هم موفق بوده است. این دیسیپلین خاص باقری، به ارائه یک تصویر مقتدر از توان نظامی ایران کمک فراوانی کرده است.

فرمانده‌ای برای دوران نوین

سردار سرلشکر محمد باقری نمادی از رهبری نظامی مدرن ایران نیز است. او با تلفیق تجربه چهار دهه نبرد و استراتژی‌سازی با اصول و تاکتیک‌های نظامی مدرن، توانسته است نیروهای مسلح ایران را به یکی از کارآمدترین و منظم‌ترین ارتش‌های منطقه تبدیل کند. در عین حال، مهارت‌های او باعث شده است که وی نه تنها در عرصه نظامی، بلکه در حوزه سیاست نیز به عنوان یکی از مهم‌ترین شخصیت‌های تاثیرگذار شناخته شود. نقش او در عملیات‌های حیاتی همچون «وعده صادق»، تنها بخشی از دستاوردهای نظامی اوست. سردار باقری با استفاده از ذهن استراتژیک خود و تسلط بر اصول نظامی مدرن، همچنان به عنوان یکی از ستون‌های اصلی قدرت نظامی ایران باقی خواهد ماند. باقری به خوبی می‌داند که در دنیای امروز، جنگ‌ها دیگر صرفاً به سلاح‌های سنتی محدود نمی‌شوند و باید از تمام ظرفیت‌های موجود، از جمله فناوری‌های سایبری و اطلاعاتی استفاده کرد. رویکرد او در تلفیق این عناصر مدرن با تجربه‌های عملیاتی گذشته، نشان‌دهنده ذهن خلاق و آینده‌نگر او در عرصه نظامی گری است. یکی از موضوعاتی که درباره باقری مطرح می‌شود، نظریه‌های استراتژیک وی مثل طرح توسعه سواحل مکران و حتی نگاه آینده‌نگرانه تا قطب جنوب است. وی در جایگاه معاونت ارکان و امور مشترک ستاد کل نیروهای مسلح، این ایده را در اختتامیه همایش توسعه ملی سواحل مکران و اقتدار دریایی جمهوری اسلامی ایران که در چابهار برگزار شد، مطرح کرد: ما از سواحل مکران، دسترسی مستقیم به آب‌های آزاد و بدون وجود هیچ خشکی در سر راه، به قطب جنوب داریم و می‌توانیم طبق قوانین بین‌المللی در بخشی از قطب جنوب هم ادعای حاکمیت کنیم. باقری در واکنش به تحریم اتحادیه اروپا که گفته بودند: این افراد اجازه ورود به اتحادیه اروپا را ندارند و در صورت داشتن اموال و دارایی در اتحادیه اروپا مسدود خواهد شد، نوشت: «اما یک پیشنهاد انسان‌دوستانه به اتحادیه اروپا دارم؛ از امروز به آن‌ها وکالت می‌دهم در اجرای تحریمی که تدارک دیده‌اند، مجازند همه اموال و دارایی‌های سرلشکر محمد حسین باقری در بانک‌های سراسر جهان را شناسایی و مصادره و صرف خرید زغال‌سنگ برای شهروندان اروپایی کنند، زمستان سختی در پیش است.»

بررسی مواضع رسمی مسکو و پکن پس از حمله اسرائیل به خاک ایران

چین، روسیه و چرایی یک بی‌طرفی!

صابر گل عنبری
Political@khorasannews.com

موضع آمریکا و اروپا در قبال جنگ غزه و لبنان و تنش نظامی ایران و اسرائیل بر کسی پوشیده نیست و با اختلافاتی تقریبا در یک راستاست. انتظاری از آمریکا به دلیل ماهیت روابط ایران و آمریکا مبتنی بر خصومت و تنش مستمر ۴۵ ساله و نیز جنس روابط ایدئولوژیک و این همانی با اسرائیل نیست. با اروپا هم با قدری تفاوت مسئله همین گونه است. اما داستان چین و روسیه متفاوت است و علت آن هم انتظارات دیگری است که با خلق تصویری «دوستانه» و «راهبردی» از روابط با این دو قدرت در ایران ایجاد شده است. اما موضع چین و روسیه در تنش نظامی ایران و اسرائیل با این انتظارات هم‌خوانی ندارد. این موضع عملا بی‌طرفی بوده و همین خود هم بیشتر برای تل‌آویو واجد منفعت است. در نشست اضطراری اخیر شورای امنیت، روسیه حمله را محکوم نکرد و فقط آن را غیرمسئولانه خواند اما نماینده چین آن را به این طریق محکوم کرد که مستقیم نگفت حمله اسرائیل را محکوم می‌کنیم، بلکه بیان کرد که هر گونه نقض حاکمیت و تمامیت ارضی ایران را محکوم می‌کنیم. هر دو نسبت به اعمال اسرائیل در غزه، لبنان و منطقه ابراز نگرانی کردند. نماینده روسیه انتقادهایی را هم به اسرائیل وارد کرد که البته آن هم بیشتر از دریچه تنش و مچ‌گیری آمریکا بود اما این رفتار چین و روسیه معطوف به یکی از دو دلیل است؛ یا آن‌ها به الزامات روابط «راهبردی» خود با ایران تن نمی‌دهند یا این که اساسا تصویر ایجاد شده از این روابط در داخل ایران اشتباه است. به نظرم دومی صحیح‌تر است. در کنار آن نیز اساسا شناختی درست از سیاست خاورمیانه‌ای این دو بازیگر وجود ندارد و بدون فهم مناسبات قدرت‌های خارجی در منطقه هم نمی‌توان خود مسائل منطقه و پیچیدگی‌های آن‌ها را درک کرد. معطوف به شناخت سیاست چین و روسیه در خاورمیانه و روابط‌شان با اسرائیل، قبلا هم عرض شده که دو کشور در قضایای منطقه‌ای با طرفیت اسرائیل هیچ موضع عملی علیه آن نخواهند گرفت. البته نباید مغفول گذاشت که هر کشور و قدرتی حق دارد که کنشگری خود را مطابق منافعش تنظیم کند و از این منظر خرده‌ای بر موضع کنونی چین و روسیه در قبال مناقشه جاری در منطقه نیست اما مشکل در فهم نادرست سیاست خاورمیانه‌ای این دو قدرت، نوع تنش و رقابت آن‌ها با آمریکا و تسری دادن اشتباهی آن به منازعه با اسرائیل است. یادم هست که بعد از آشتی ایران و عربستان در پکن چه تحلیل‌های عجیب و غریبی درباره نقش چین که نشد! از جمله این که می‌خواهد جای آمریکا را در منطقه بگیرد و علیه اسرائیل اقدام کند و... . در حالی که چین سرش در کار خودش است و در قضایای خاورمیانه رویکرد محافظه‌کارانه دارد. ظاهرا هم نگرانی خاصی بابت تاثیر تنش کنونی بر منافع خود در خاورمیانه ندارد؛ اگر هم نگرانی داشته باشد مادام که طرف مقابل اسرائیل و آمریکاست، بروز نمی‌دهد و وارد چالش نمی‌شود. اگر هم در آینده مسیر تامین انرژی از خلیج فارس ناامن شود، احتمالا چینی‌های دوراندیش از هم اکنون جایگزین مناسبی در صورت بالا گرفتن تنش‌ها پیدا کرده‌اند؛ یعنی روسیه! با وقوع چنین تنش و جنگی در منطقه به راحتی نفت روسیه اهمیت فوق راهبردی پیدا می‌کند و قیمتش هم سر به فلک خواهد کشید و کرملین به سهولت بخش بزرگی از هزینه‌های جنگ او کرایین را جبران خواهد کرد. البته این منفعت بدان معنا نیست که روسیه به دنبال جنگی بزرگ در خاورمیانه است، ولو چنین منفعتی هم در کار نباشد، مادام که یک طرف مسئله اسرائیل باشد، نه چین و نه روسیه ورود جدی نمی‌کنند و همین بی‌طرفی و بی‌تفاوتی در تنش کنونی بیشتر در عمل به سود اسرائیل است که نه فقط در شرق و غرب هیچ قدرتی جلودارش نیست، بلکه هم‌راهی مستقیم و غیرمستقیم هم دارند. این جا ذکر این نکته هم بد نیست که مدتی است، گفته می‌شود توافق همکاری جامع ایران و روسیه آماده امضاست، اما چرا امضا نمی‌شود؟ به نظرم علت تعلل روسیه جدا از نقش لابی یهودی در این کشور، انتظار برای روشن شدن نتایج انتخابات آمریکاست که اگر نامزد دلخواه پوتین یعنی ترامپ برنده شود، احتمال امضای آن کم است و بیشتر تعلل خواهد کرد و اگر هریس برنده شود، به احتمال زیاد امضا شود، اما باز بعید است که لابی یهودی اجازه دهد بندهای مهم آن عملیاتی شود. برای شناخت بهتر سیاست روسیه در منطقه خالی از لطف نیست که به سخنان یک مقام روس در دیدار اخیر هیئت حماس به مسکو اشاره شود. این مقام روس در یک کلام گفته بود که ما متحد شما نیستیم و دوست اسرائیل هستیم. روسیه تا جایی به الزامات این دوستی پایبند است که به خاطر آن و قولی که به اسرائیل داده است، حاضر نیست کوچک‌ترین آسیبی به زلنسکی به دلیل یهودی بودن برساند؛ در حالی که با کشورش در جنگی سرنوشت‌ساز است! حال چطور انتظار می‌رود با ایران علیه خود اسرائیل با جمعیتی بالغ بر دو میلیون یهودی روسی الاصل همکاری کند؟!

دیدگاه

محمدامین ایمانجانی
info@khorasannews.com

می‌دانید بن دندان کجاست؟

نزدیک به سه ماه از آغاز به کار دولت مسعود پزشکیان می‌گذرد؛ سه ماهی که شاید جزو خاص‌ترین ایام پس از انقلاب اسلامی بوده باشد. چند ساعت پس از تحلیف رئیس جمهور ایران، برای نخستین بار در تاریخ انقلاب یکی از رهبران مقاومت در تهران ترور شد و این اتفاق تلخ آغاز تندترین تحولات در منطقه بود. رژیم جعلی جوخه ترور را به لبنان کشاند و سید عزیز مقاومت را از ما گرفت. رویدادهایی که باعث واکنش غرورآمیز ایران در وعده صادق ۲ شد و... مروری بر اتفاقات نشان می‌دهد تاریخ به سریع‌ترین وجه خودش در حال ورق خوردن است و سطح منازعه بین‌المللی آن قدر بالاست که همه رویدادهای داخلی را تحت‌الشعاع قرار داده است.

البته در این وضعیت طبعاً امر سیاست تعطیل بردار نیست، دولت جدید در حال سروشکل گرفتن است تا خود را آماده مسیر دشواری کند که در پیش دارد. رهبر انقلاب با علم به چشم‌انداز حساس پیش‌رو از همان بدو تشکیل دولت بر دو موضوع تاکید داشتند؛ اول تلاش همه برای موفقیت دولت و حداکثر همراهی با آن در حدی که از بن دندان به دنبال موفقیت دولت باشند و دوم حرکتِ بدون انحراف دولت در مسیر گفتمان انقلاب و مطالبات مردم، دو گزاره‌ای که لازم و ملزوم همدیگرند و به‌نوعی یکدیگر را کامل می‌کنند. در ابتدای امر به نظر می‌رسد هر دو گزاره خیلی واضح‌اند و همه معنای آن را می‌دانند؛ اما آن چه در برخی موارد اتفاق افتاد، نشان می‌دهد این دو گزاره در نظر و عمل نیاز به تدقیق دارد. از یک سو به نظر می‌رسد طیفی از سیاسیون منتقد دولت در همین سه ماه بدون درک موقعیت، از همین حالا فقط به انتخابات ۱۴۰۷ فکر می‌کنند و از سوی دیگر بخشی از بدنه حامیان دولت از فرط سهم‌خواهی از درک شرایط عاجزند که هر دوی این نگاه‌ها با فهم ملی از مسائل در تناقض است. در این یادداشت بیشتر به بخش اول این دوگانه خطرناک می‌پردازیم و بخش دوم در مطلبی دیگر ارائه می‌شود.

این جا شاید یک سوال پیش بیاید، آیا همراهی با دولت به معنای تعطیلی نقد و سلب هویت گروه‌های منتقد است؟ اگر کسی چنین گزاره‌ای را باور داشته باشد؛ یعنی بدیهیات سیاست‌ورزی را هم نمی‌داند که پذیرش تکثر گروه‌های سیاسی داخل یک نظام سیاسی است. در همین سه ماه، بارها اقدامات و انتصابات دولت در همین رسانه به بوته نقد و نظر گذاشته شده، حتماً مطالبه رفتار در چهارچوب گفتمان انقلاب عین همراهی با دولت است، یا مثلاً اکنون که فصل بررسی بودجه سال آینده است، آیا اگر گروه یا جریانی بخواهد با هدف‌ترمیم ایده دولت نقدی کارشناسی کند با دولت همراهی نکرده است؟ به هیچ‌وجه. هیچ دلسوزی با ایجاد نظم دبستانی در سپهر سیاسی کشور موافق نیست. اما تبدیل نقد کارشناسی به یک پروژه سیاسی مختصاتی دارد که هر اهل فنی آن را می‌فهمد. این پروژه سیاسی مختصاتی دارد که به‌وضوح در رویکرد برخی جریان‌های سیاسی قابل مشاهده است. گسیل لشکرهای سایبری برای اجرای پروژه‌های تخریبی، هلهله کردن بر سر افزایش قیمت ارز با وجود شرایط خاص منطقه‌ای، شخم زدن کارپوشه‌های اداری و مانور رسانه‌ای روی نامه‌های ماه‌های گذشته، تلاش برای مقصر جلوه دادن دولت نوپا در ترور فرماندهان مقاومت با اطلاعات کاملاً غلط، حمله به دیدارهای رئیس جمهور در دانشگاه در حالی که از جهت حضور دانشجویان شبیه دیدار رئیس جمهورهای سابق بوده است و... از جمله مواردی است که یک جریان سیاسی در همین مدت کوتاه انجام داد. رفتاری که به‌وضوح یک پروژه سیاسی است و البته به نظر می‌رسد این جریان در تلاش برای تبدیل کردن خود به دِگر وضع موجود عجله زیادی دارد، عموم مردم این رفتار را می‌فهمند و حتماً به آن واکنش منفی خواهند داشت.

این رفتارها را با هر منطقی نگاه کنیم، قابل‌پذیرش نیست، دوستانی که خیلی داعیه ولایت‌مداری دارند، می‌توانند توضیح دهند این کنش‌ها با باور به موفقیت دولت از بن دندان چگونه قابل جمع است؟